

Diana Bečirević, univ. bacc. ing. geod. et geoinf. ▶ preddiplomski studij, Geodetski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, Kačićeva 26, 10000 Zagreb, e-mail: dbecirevic@geof.hr

Slavonijo, tko te nije volio...

26. i 27. veljače 2011.

Mogli bismo reći: »Obećano-održano!«. Studentski zbor našega fakulteta organizirao je još jedno stručno putovanje. Zadnji puta bila je Dalmacija, a ovoga puta krenuli smo u Slavoniju. Što reći o Slavoniji, Osijeku, Đakovu, Vinkovcima i Vukovaru osim da kriju neke svoje priče, običaje i ljepote koje vrijedi oslušnuti i vidjeti. 40-ak kolegica i kolega avanturista u hladno subotnje jutro ukrcalo se u autobus i krenulo u slavonsku priču koja je potrajala dva nezaboravna dana. Zagreb, hladan, ali bez snijega, zamijenila je slavonska ravnica i bjelina s 20-ak centimetara snijega. Ne, nije nam bilo hladno, ponijeli smo toplu odjeću i »malo« domaćeg vina i rakije. Nekoliko sati vožnje i put nas je doveo do Vinkovaca, slavonskog grada na rijeci Bosut. Nama mladima grad je poznat po nogometnom klubu Cibalia, Goranu Baretu i reperu Shortiju te stihovima: »I kad poželiš se ravnice doći u Vinkovce sve moje ceste su davno zarasle stojim na pragu vrata Hrvatske...«. Odmorili smo se u jednom od poznatijih kafića i svi komentirali kako dugo nismo popili dobru kavu za samo 6 kuna. Eh, nađi ti u Zagrebu kavu za 6 kuna; pa i u našem TK-u je 8!

SLIKA 1. Geodeti na ušću Vuke u Dunav

SLIKA 2. Vječna vatra na Memorijalnom groblju u Vukovaru

SLIKA 3. Spomenik Ovčara

Nakon 30-ak minuta vožnje, Vukovar. Što reći na spomen grada Vukovara, grada heroja. Sva naša vrcakavost, smijeh i pjevanja bečaraca odjednom su stali. Nastala je neka tišina i svi smo gledali uokolo i pozorno slušali što je Mario govorio. U svakom od nas osjetio se neki mir, neko poštovanje prema svemu što se u ovome gradu dogodilo. Slijedio je posjet Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata. Kažu da slika govori više od tisuću riječi, ali jedno je ovo mjesto vidjeti na slici ili televiziji, a nešto sasvim drugo biti ovdje fizički nazočan. Tada riječi ostaju visjeti u zraku, nastaje tišina i u svakome od nas tisuće pitanja i želja da se ovo mjesto s 938 bijelih križeva nikada ne zaboravi. Ondje su pokopane cijele generacije, mladost Vukovara i svih krajeva Hrvatske. Ovdje svi postajemo bespomoćni. Ovcara, nekad poljoprivredno dobro Vupik-a, diva iz Vukovara, danas Spomen dom. Usudim se reći, jezivo mjesto na kojem je bio koncentracijski logor, danas uređen za posjetitelje sa slikama svih žrtava, čahurama na podu i osobnim stvarima ljudi koji su ovdje dočekali svoj kraj. Dva kilometra od Spomen doma je prostrana ravnica ovijena u snježnu bjelinu i spomenik pred kojim smo i mi upalili svijeću. U centru Vukovara, na ušću Vuke u Dunav podignut je križ kao spomen na sve žrtve koje su dale svoje živote za slobodu Hrvatske. »Navik on živi ki zgine pošteno« su riječi uklesane u ovaj bijeli križ-simbol, uspomenu, ali i opomenu. Nažalost, nismo posjetili vukovarsku bolnicu i razgledali postav u podrumu gdje je vjerno rekonstruiran život nekoliko stotina ranjenika i bolničkog osoblja tijekom višemjesečne okupacije grada.

U predvečerje ulazimo u Osijek, centar Slavonije i četvrti najveći grad Hrvatske. Smjestili su nas u žižu noćnog života Osijeka, u baroknu Tvrđu. Zanimljivo mjesto, u jednoj ulici svi noćni klubovi i najbolji kafići u gradu. Nema lutanja i noćnih tramvaja - sve je na svega 10 minuta hoda. Oborili su nas s nogu; neke i doslovno :). Djevojke u apartmanima zavidne uređenosti i urednosti, a dečki u obližnjem hostelu Tufna koji je ujedno i noćni klub. Woww.... predobra kombinacija i simpatično uređen hostel. Happy hour ponuda pića te strana muzika u jednom dijelu i domaća u drugom. Vrlo dobra promjena u odnosu na noćni život Zagreba. Izadeš na ulicu i već si u Q-clubu s istočnjačkim melosom. Nekoliko koraka dalje super St. Patrick's Pub i Old Bridge Pub u kojem je bend svirao sve

moguće ritmove zabavne glazbe. Noćni život Osijeka? Svaka pohvala, puno različitih zanimljivih ljudi, puno različitih melodija, pristupačne cijene i srdačni domaćini. Ma dobro, osim jednog konobara, valjda je čovjek ustao na lijevu nogu. :)

Nakon dobrog izlaska, svi živi, zdravi i na broju iskoristili smo par sati za razgledavanje grada. Neki su prošetali, a neki se vozili tramvajem do centra. Dečki su na svoj neodoljivi šarm uspjeli dobiti besplatno vožnju. Poznato šetaliste uz Dravu je odisalo ljepotom i uz temperaturu ispod nule. Trg Ante Starčevića, Osječka konkatedrala Svetog Petra i Pavla te mnogobrojne barokne zgrade plijenile su naše znatiželjne poglede. Na povratku smo skoknuli do Đakova. Kroz maglu, već iz daljine nazirala se katedrala. Prošetali, popili čaj i nastavili za Zagreb.

Sve što je lijepo kratko traje, ali svakako dobro dođe! Kažu oni stariji da je najljepše biti student, vjerujem da u tu priču ulaze i ovakvi izleti. Svakako bi bilo lijepo nastaviti ovu dobru naviku druženja i međusobnog upoznavanja, ali i posjeta nekim drugim krajevima, sretanja nekih novih ljudi, možda budućih prijatelja, kolega ili suradnika. ■

SLIKA 4. Šetnja Đakovom